

200706229/1.

Datum uitspraak: 24 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/2272 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 25 juli 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 december 2006 heeft de minister van Justitie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 juli 2007, verzonden op 2 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

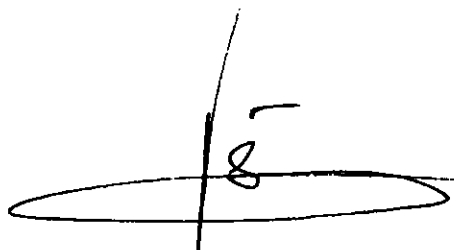
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 oktober 2007

248-565.

Verzonden: 24 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 07/2272 BEPTDN A S2

uitspraak: 25 juli 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Kongolese nationaliteit,
IND dossiernummer: 0407.09.0292,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. Y.T.M. Bisseling, advocaat te Zwolle,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.C. aan het Goor, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 24 augustus 2004 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij beschikking van 12 september 2005 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepsschrift van 7 oktober 2005 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. Bij uitspraak van 15 augustus 2006 heeft deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, het beroep van eiseres gegrond verklaard en voornoemd besluit van 12 september 2005 vernietigd.

Bij beschikking van 18 december 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 24 augustus 2004 opnieuw afgewezen.

Bij beroepsschrift van 15 januari 2007 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen laatstgenoemde beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft

plaatsgevonden ter zitting van 21 juni 2007. Eiseres is daarbij verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

De rechtbank overweegt dat verweerder naar aanleiding van de eerdere uitspraak van 15 augustus 2006 van deze rechtbank eiseres op 20 september 2006 aanvullend heeft gehoord.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Eiseres heeft geen reis- of identiteitspapieren, documenten of bescheiden overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar aanvraag en niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van die documenten niet aan haar is toe te rekenen. Eiseres heeft voorts onvoldoende meegewerkt aan de vaststelling van haar reisroute. Hiermee is de oprechtheid van haar asielrelaas op voorhand aangetast en wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van dit relaas. Naar het oordeel van verweerder gaat van het asielrelaas voorts geen positieve overtuigingskracht uit. Het aanvullend gehoor van 20 september 2006 heeft de eerder geconstateerde vaagheden en tegenstrijdigheden niet kunnen wegnemen. Verweerder wijst in dit kader met name op de verklaringen van eiseres aangaande het overgelegde geboortedocument en de dood van haar moeder. Voorgaande leidt verweerder tot de conclusie dat het asielrelaas van eiseres niet geloofwaardig is. Eiseres wordt evenmin een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000.

Namens eiseres is aangevoerd dat ook het aanvullend gehoor op 20 september 2006 op onzorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden. Aan verweerder wordt verweten dat er onvoldoende is gelet op hetgeen ten aanzien van de psychische gemoedstoestand van eiseres is opgemerkt en onvoldoende is gelet op de signalen die eiseres heeft afgegeven.

Bij brief van 14 mei 2007 van eiseresses gemachtigde is overgelegd een brief van H. Jamin en L. Verweij, beiden als psycholoog verbonden aan de zorggroep jong volwassenen van de GGZ Midden-Brabant. Voorts wordt namens eiseres opgemerkt dat er in de DRC geen behandeling voor PTSS is.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrond verklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Sct. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Sct. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de

vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

Ingevolge artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 (Trb. 1954, 88) betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) en bijbehorend Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76), wordt een vreemdeling als vluchteling aangemerkt indien deze uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in de Democratische Republiek Congo (DRC) zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 in samenhang met artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiseres persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een dergelijke verblijfsvergunning moet worden verleend.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de asielzoeker om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, voorzover thans van belang, wordt bij het onderzoek of de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel kan worden afgewezen mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Volgens paragraaf C4/3.6.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) zijn voor de beoordeling van een asielaanvraag van belang:

- de identiteit van de asielzoeker;
- de nationaliteit van de asielzoeker;
- de reisroute van de asielzoeker;
- het asielrelaas van de asielzoeker.

In paragraaf C4/3.6.3 van de Vc 2000 is vermeld, indien wordt vastgesteld dat ten aanzien van één van deze elementen documenten ontbreken en indien dit is toe te rekenen aan de asielzoeker, dat dit reeds voldoende is voor de conclusie dat sprake is van toerekenbaar

ontbreken van documenten.

De rechtbank ziet zich, gelet op het voorgaande, gesteld voor de vraag of verweerder aan eiseres heeft kunnen tegenwerpen dat zij toerekenbaar geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag.

Verweerder heeft eiseres tegengeworpen dat zij geen enkel document met betrekking tot haar identiteit of nationaliteit heeft overgelegd, alsmede dat zij onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute. Hierbij acht verweerder van belang dat eiseres haar reisverhaal niet heeft onderbouwd met enig (indicatief) bewijs. Verweerder acht dit toerekenbaar zoals in het voornemen en het bestreden besluit uitvoerig is uiteengezet. In dit kader heeft verweerder onder meer overwogen dat eiseres per vliegtuig van de DRC naar Nederland is gereisd, van welke reis in redelijkheid mag worden verondersteld dat deze werd afgelegd met een paspoort, voorzien van een geldig visum, en een instapkaart. Het door eiseres gestelde trauma dan wel haar jonge leeftijd ten tijde van de reis, zijn onvoldoende om het gebrek aan documenten en aan informatie over de reis verschoonbaar te achten. Voorgaande is door eiseres in beroep weliswaar betwist maar deze betwisting is niet voldoende gemotiveerd. Gelet hierop en gelet op hetgeen in C4/3.6 Vc 2000 is vermeld, is naar het oordeel van de rechtbank reeds hierom het toetsingskader van artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000 van toepassing, wat er overigens ook zij van eiseresses standpunt ten aanzien van het wél overgelegde geboortedocument.

Nu verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000 heeft kunnen tegenwerpen ziet de rechtbank zich vervolgens gesteld voor de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat in het relaas hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen en dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat. De beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten, alsmede de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, behoort primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan door de rechter slechts terughoudend worden getoetst.

Eiseres stelt zich op het standpunt dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met de traumatische gebeurtenissen die eiseres op jonge leeftijd heeft meegemaakt. Eiseres was tijdens het aanvullend gehoor zwanger en om die reden gestopt met medicatie. Dit had nadelige gevolgen voor haar concentratie. Eiseres handhaaft haar standpunt dat haar gelet op specifieke omstandigheden niet verweten kan worden dat zij onvoldoende gedetailleerde gegevens heeft verstrekt.

De rechtbank volgt eiseres hierin niet. Verweerder heeft eiseres opnieuw gehoord. Dit gehoor vond plaats in het bijzijn van een medewerker van Vluchtelingenwerk Nederland. Uit het verslag van het aanvullend gehoor blijkt, naar het oordeel van de rechtbank voldoende, dat de contactambtenaar voorzichtig is in de vraagstelling en uitleg geeft wanneer eiseres een vraag niet begrijpt. Eiseres wordt voorts aangesproken op een wijze die past bij haar leeftijd en haar medische (daaronder begrepen psychische) gesteldheid. Ook is haar meermalen gevraagd of de communicatie met de tolk goed is verlopen. Toen eiseres aangaf dat het soms iets te snel ging en dat zij de tolk niet goed begrepen had, zijn bepaalde vragen (met name die betreffende het overlijden van haar zus) opnieuw gesteld. Aan het eind van het gehoor heeft eiseres verklaard dat zij tijdens het eerste en nader gehoor bang was geweest maar dat zij vandaag (tijdens het aanvullend gehoor) niet bang was. Voorts

heeft zij verklaard dat zij de tolk heel goed heeft begrepen. Verder had eiseres noch de medewerkster van Vluchtelingenwerk opmerkingen over het verloop van het gehoor. De contactambtenaar heeft voorts verklaard: "Betrokkene heeft zeer rustig en ontspannen de vragen beantwoord. Er was geen moment dat zij zei of anderszins de indruk wekte het gesprek niet aan te kunnen". Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder derhalve tijdens dit aanvullend gehoor voldoende blijk gegeven dat rekening is gehouden met de specifieke omstandigheden van eiseres.

Begrip voor de specifieke situatie van eiseres en de mogelijkheid dat zij lijdt aan PTSS kan echter niet afdoen aan verweerders bevindingen in de onderhavige zaak, te weten dat eiseres op essentiële onderdelen van haar relaas uiterst summier dan wel tegenstrijdig blijft verklaren. Zo heeft verweerder eiseres onder meer tegengeworpen dat niet alleen de verklaringen van eiseres onderling tegenstrijdig en vaag zijn, maar dat de inhoud en het uiterlijk van de door haar overgelegde geboorte akte eveneens is strijd zijn met de door eiseres afgelegde verklaringen. De overgelegde geboorte akte is nog als nieuw, hetgeen niet te rijmen valt met de verklaringen van eiseres over hoe zij geleefd heeft in de maanden voor haar aankomst in Nederland. Voorts staat op bedoeld geboorte-document dat deze is afgegeven in 2002 aan haar moeder, terwijl eiseres tevens heeft verklaard dat haar moeder al veel eerder "toen zij nog heel klein was" is overleden. Verweerder concludeert mede op grond van deze omstandigheden dat het asielaas van eiseres positieve overtuigingskracht ontbeert en ongeloofwaardig is. De rechtbank overweegt dienaangaande het volgende. Wat er ook zij van al hetgeen eiseres, mogelijk onder invloed van in haar land van herkomst dan wel hier te lande opgelopen traumatische ervaringen, vaag of tegenstrijdig heeft verklaard, dan wel zich niet kan of wil herinneren, dit laat onverlet dat verweerder haar, gelet op (de fictie van) het toetsingskader van artikel 31, tweede lid onder f, van de Vw 2000 en de vaste jurisprudentie van de Afdeling op dit punt, voornoemde omstandigheden omtrent haar geboorte akte mag tegenwerpen. Vervolgens kan de rechtbank, gelet op de haar toegekende marginale toetsingsruimte niet anders dan oordelen dat verweerder in redelijkheid tot vorenstaande conclusie heeft kunnen komen.

Eiseres kan derhalve niet aan artikel 29 Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlenen.

Voor zover eiseres stelt dat in de DRC geen behandeling voor PTSS mogelijk is en dat schending van artikel 3 (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) dreigt indien zij gedwongen wordt om terug te keren overweegt de rechtbank dat dit niet tot een ander oordeel kan leiden gezien de uit de jurisprudentie op dit punt voortgekomen criteria.

Ten overvloede merkt de rechtbank op dat eiseres in het kader van haar medische problematiek een reguliere aanvraag kan doen.

Nu de identiteit en nationaliteit van eiseres niet vaststaan alsmede gelet op bovenstaande conclusie dat het asielaas ongeloofwaardig is, heeft verweerder, anders dan eiseres stelt, haar niet ambtshalve een vergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw hoeven verlenen.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.J. Hofstra, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 25 juli 2007 in tegenwoordigheid van mr. A.D. Vermeer als griffier.

Afschrift verzonden:

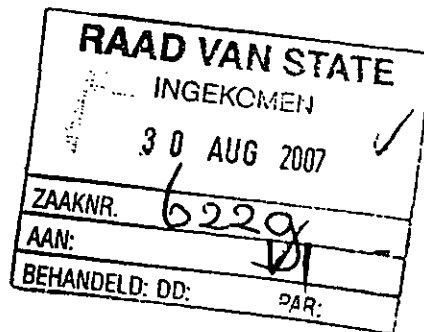
- 2 AUG 2007

Mr G.J. Lemmen
Mw Mr P.J.T. de Kan

Kloosterstraat 29
6093 CT Heythuysen

Correspondentieadres:
Postbus 3074
6093 ZH Heythuysen
Tel: 0475 494402
Fax: 0475 494714

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag
Per faxbericht: 070-3651380

Doss. no. : 147/07
Inzake :

4344-A

Heythuysen, 30 augustus 2007

EdelGrootAchtbaar College,

Namens appellante, mevrouw , geboren op , burger van de Democratische Republiek Congo, thans wonende te 5062 SV Oisterwijk aan de Kievitsblekweg 4, in het AZC Oisterwijk aldaar, tot indiening van een hoger beroepschrift bepaaldelijk door haar gevolmachtigd, wordt door haar raadsman/gevolmachtigde, door middel van het onderhavige hoger beroepschrift, hoger beroep aangetekend tegen de uitspraak van 25 juli 2007, gewezen door de Rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Assen, onder procedurenummer:AWB 07/2272 BEPTDN A S2(beroep).

Appellante kiest woonplaats ten kantore van Lemmen & De Kan Advocaten, gevestigd te 6093 CT Heythuysen, gemeente Leudal, aan de Kloosterstraat 29 aldaar (Postbus 3074, 6093 ZH Heythuysen), van wie mr. G.J. Lemmen, aldaar werkzaam als advocaat, bepaaldelijk wordt gevolmachtigd om het onderhavige hoger beroepschrift op te stellen, te ondertekenen en in te dienen, alsmede om als gemachtigde, alle proceshandelingen te verrichten, die hem in het kader van dit hoger beroep dienstig, nuttig, gewenst, geraden, geboden en/of noodzakelijk voorkomen, alsook naar eigen inzicht, alle handelingen te verrichten of na te laten, in het belang van de onderhavige hoger beroepsprocedure, zulks in de meest ruim zin en in iedere stand van deze hoger beroepsprocedure, waaronder tevens begrepen het woord te voeren; dit alles met het recht van substitutie.

In de aangevallen uitspraak wordt het beroep van appellant bij de rechtbank geregistreerd onder het voornoemde procedurenummer, ongegrond verklaard.

Verweerder is de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage.

Appellante heeft kennis genomen van de aangevallen uitspraak; zij wordt door deze uitspraak rechtstreeks in haar belangen getroffen.

OVERWEGINGEN:

Appellante kan zich met de aangevallen uitspraak niet verenigen en tekent daartegen hoger beroep aan door middel van indiening van het onderhavige hoger beroepschrift.

In geschil is of appellant in aanmerking dient te komen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, op grond van artikel 28 van de Vreemdelingenwet(Vw).

GRIEVEN:**Grief 1.**

De Rechtbank overweegt ten onrechte dat appellantes betwisting in haar beroepschrift als eiseres, van verweerders stelling haar stelling, dat haar traumata dan wel haar jonge leeftijd ten tijde van de reis onvoldoende zou zijn om het gebrek aan documenten en informatie over de reis onvoldoende zijn om het gemis aan documenten en het gebrek aan informatie over de reis verschoonbaar, niet voldoende zijn gemotiveerd.

De Rechtbank motiveert in de aangevallen uitspraak niet wat zij verstaat onder: "niet voldoende gemotiveerd" en wat dan wel een voldoende betwisting zou zijn geweest. Immers appellantes jonge leeftijd is een gegeven.

Dat jeugdige personen minder verantwoordelijkheidsgevoel hebben, dan volwassen is van algemene bekendheid en hoeft daardoor niet te worden bewezen/aangetoond. Dat jeugdige personen minder goed voorbereid op reis gaan en minder aandacht hebben voor hun omgeving is eveneens van algemene aard en hoeft daardoor eveneens niet te worden bewezen. Daarmee is appellantes gemis aan documentatie en gebrek aan informatie voldoende onderbouwd. Het felt dat appellante iemand van jonge leeftijd is, draagt reeds een aantal uitsluitingen beperkingen in zich. Verweerder heeft daarmee onvoldoende rekening gehouden. De Rechtbank heeft zulks miskend.

Eenzelfde redenering geldt voor de traumata die appellante.

Naast haar jeugdigheid heeft zij nog af te rekenen met ontstane trauma's

De gevolgen van haar jeugdigheid zoals bovengenoemd, worden daardoor nog versterkt. Ook dit laatste mag van algemene bekendheid worden verondersteld.

Grief 2:

De Rechtbank oordeelt onterecht, dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen in het relaas hiaten, vaagheden ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van relevante bijzonderheden voorkomen dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uit gaat. Appellante verwijst in dit verband naar de uitwerking van grief 1 hierboven.

Grief 3:

De Rechtbank overweegt in alinea 3 op pagina 4 van de aangevallen uitspraak dat de beoordeling van de geloofwaardigheid door de rechter slechts terughoudend kan worden getoetst.

In zijn oordeel omtrent appellantes de geloofwaardigheid heeft de Rechtbank ondanks deze vereiste terughoudendheid ten onrechte veel meer nadruk gelegd op de door verweerder geconstateerde gebreken bij appellante, dan op appellantes feitelijke en objectieve onmogelijkheden om aan verweerders eisen te voldoen, terwijl duidelijk is dat appellante nog zeer jeugdig is. Naar appellantes oordeel heeft verweerder zich in alle redelijkheid niet op het standpunt mogen stellen, dat het gebrek aan documentatie aan appellante mag worden tegengeworpen. De Rechtbank heeft omtrent deze redelijkheidstoets aan de zijde van appellante geen enkele overweging gewijd.

De redelijkheidstoets dient op gelijke mate te worden toegepast bij verweerder en appellante.

Appellante stelt zich op het standpunt, dat, nu uit de aangevallen uitspraak blijkt, dat deze toets niet in gelijke mate wordt aangepast, sprake is van rechtsongelijkheid.

Grief 4:

De Rechtbank volgt appellante ten onrechte niet in haar stellingen betreffende de gevolgen van de zwangerschap en het stoppen van de medicatie (psychofarmaca) Uit het dossier blijkt overduidelijk wat de zwangerschap(en) bij appellante te weeg brengen. De Rechtbank heeft verzuimd daaraan de gevolgen te verbinden dieper in te gaan.

De Rechtbank laat zich slechts leiden door een enkele opmerking in het rapport van aanvullend gehoor.

De Rechtbank heeft niet alert gereageerd op de gegevens als jeugdige leeftijd, traumata en zwangerschap en heeft aan deze gegevens in de aangevallen uitspraak ten onrechte een te licht gewicht toegekend.

Grief 5:

De Rechtbank heeft niet onderkend, dat de door appellante aangevoerde argumenten elkander versterken.

De Rechtbank heeft daardoor aan de opmerkingen in het rapport van aanvullend gehoor, die zij de hare heeft gemaakt, door ze letterlijk op te nemen in de aangevallen uitspraak een te zwaar gewicht toegekend. Uit niets blijkt immers of appellante ten tijde van het aanvullend gehoor in staat was om haar verklaringen in vrijheid af te leggen.

Een losse opmerking van een gehoormedewerker is daartoe, gelet op appellantes lichamelijke en psychische toestand, niet voldoende.

Gelet op haar toestand is het zeker niet uit te sluiten, dat zich bij appellante inderdaad nadelige gevolgen voor haar concentratie hebben voorgedaan.

Tijdens de voorbespreking van dit hoger beroepschrift maakte appellante een zodanig afwezige indruk, dat het leek alsof het besprokene aan haar voorbij ging..

Aan de opmerking van de gehoordmedewerker: "dat er geen moment was, dat ze zei of anderszins de indruk wekte het gehoor niet aan te kunnen", kan geen betekenis worden toegekend, nu de gehoordmedewerker niet specifiek geschoold is tot het maken van dergelijke analyses.

Zeker valt niet uit te sluiten, dat appellante vanwege haar bovengenoemde achtergronden psychisch niet in staat was tot het afleggen van verklaringen en daardoor uitlatingen heeft gedaan zoals zij dacht dat deze de gehoordmedewerker welgevallig waren. Evenmin valt uit te sluiten, dat appellante vanuit dit perspectief verklaringen heeft afgelegd en dat ze de gehoordmedewerker zover vertrouwde, dat zij haar diepste zielenroerselen bij hem zou "parkeren". Zeker bij ptss-patiënten is zulks meer gewoonte dan uitzondering.

Het oordeel van de Rechtbank, dat verweerder tijdens het aanvullend gehoor voldoende blijkt heeft gegeven dat rekening is gehouden met appellantes specifieke omstandigheden, is gebaseerd op waarnemingen van een leek en kunnen daardoor naar appellantes stellige overtuiging niet dienen om het oordeel van de Rechtbank te onderbouwen.

Ten onrechte oordeelt de Rechtbank dan ook, dat: "begrip voor de specifieke situatie van eiseres en de mogelijkheid, dat zij lijdt aan ptss, niet kan afdoen aan verweerders bevindingen in de onderhavige zaak."

Grief 6:

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen, dat verweerder, appellante de (voornoemde) omstandigheden omtrent haar geboorteakte mag tegenwerpen. Appellante begrijpt zulks niet. Immers, verweerders uitgangspunt ten aanzien van in het geding gebrachte geboorteaktes is stevast, dat deze documenten niet als identiteitsbewijs kunnen dienen.

Appellante heeft een geboorteakte gefourneerd.

Aan het felt, dat haar verklaringen betreffende deze geboorteakten niet zouden stroken met andere verklaringen, kunnen op grond van het voorgaande niet die gevolgen verbinden, die verweerder daaraan heeft verbonden.

Grief 7:

De Rechtbank heeft ten onrechte overwogen, dat zij gelet op de haar toegekende marginale toetsingsruimte niet anders kan oordelen, dat verweerder in redelijkheid tot de (vorenstaande [in zin 1 van grief 6]) genoemde conclusie heeft kunnen komen.

Appellante verwijst voor de onderbouwing van deze grief naar het door haar gestelde in de overige grieven van dit hoger beroepschrift.

Appellant concludeert derhalve dat haar beroepschrift door de Rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Assen in de aangevallen uitspraak, ten onrechte ongegrond werd verklaard.

Appellante komt immers tot de slotsom, dat de aangevallen uitspraak onbegrijpelijk is en op grond daarvan als strijdig met de Vreemdelingenwet tot vernietiging in aanmerking dient te worden genomen.

Appellante verzoekt derhalve, dat haar hoger beroepschrift ontvankelijk en gegrond zal worden verklaard. Voorts wordt verzocht de aangevallen uitspraak te vernietigen, onder in de plaatsstelling van een beslissing als Uw Afdeling zal vermenen te behoren, waarbij verweerder zal worden veroordeeld in de kosten van deze hoger beroepsprocedure.

Een afschrift van de aangevallen uitspraak gelieve u bijgaand aan te treffen.

Hoogachtend,

G.J. Lemmen

